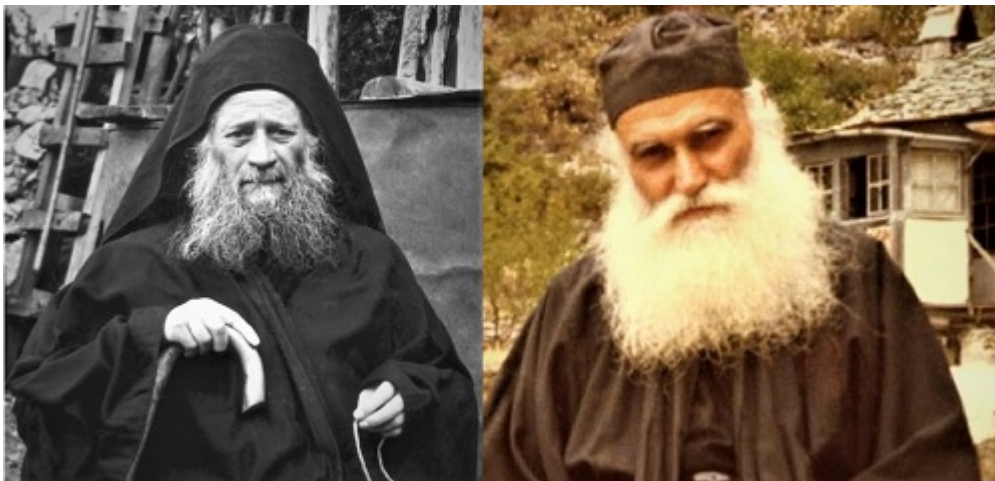
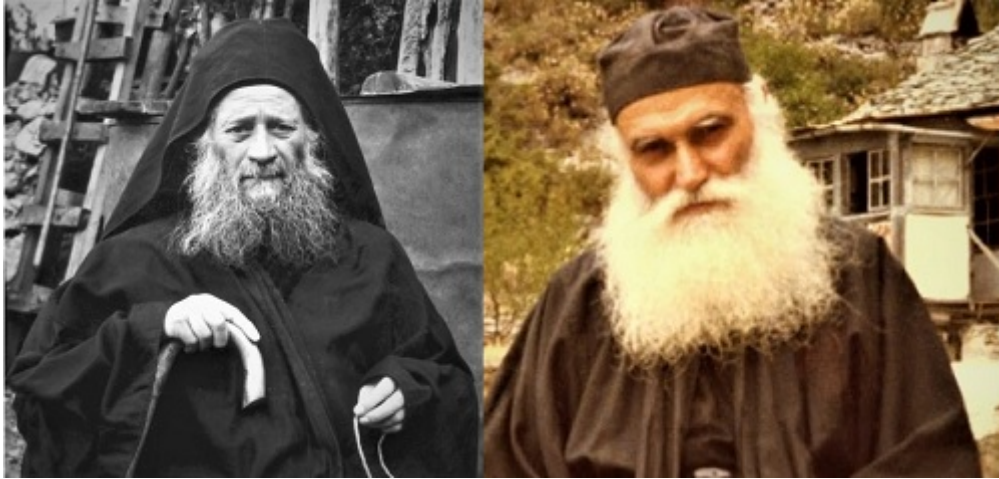

Ο όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής μυεί στην νοερά προσευχή τον όσιο Εφραίμ Κατουνακιώτη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Οι όσιοι Ιωσήφ Ησυχαστής (αριστερά) και Εφραίμ Κατουνακιώτης.

Ο Γέροντας Ιωσήφ έμενε τότε στον Άγιο Βασίλειο, το υψηλότερο ασκητικό μέρος πάνω από τα Κατουνάκια, παράλληλο σε υψόμετρο με την Κερασιά. Κυρίαρχος Μονή των ασκητικών αυτών περιοχών είναι η Μεγίστη Λαύρα. Σε αυτά τα ερημικά μέρη ησύχαζε ο Γέροντας μας. Εκεί τον γνώρισε ο αείμνηστος Γέροντας Εφραίμ. Τον επισκέφθηκαν με τον Γέροντα Νικηφόρο, που είχε ιδιαίτερη ευλάβεια στον Γέροντα Ιωσήφ. Όπως μας έλεγε ο ίδιος, του προκάλεσε συγκίνηση και θαυμασμό η ερώτηση του Γέροντος Ιωσήφ προς τον Γέροντά του, που έγινε κατά την πρώτη συνάντησή τους. Δεν αναφερόταν στο εργόχειρο ή την ικανότητα του υποτακτικού στις διάφορες εργασίες της καλύβης.

Ο Γέροντας ρώτησε: «Κάνει, παπά Νικηφόρε, ο Εφραίμ υπακοή»; Ο παπα-Εφραίμ

μας έλεγε γι' αυτήν την ερώτηση κατά την πρώτη συνάντησή τους. «Αυτό με συγκλόνισε. Αισθάνθηκα ότι μέσα σε αυτόν τον Γέροντα υπάρχει ζωή και Χάρις, γιατί αυτή την ερώτηση από κανένα άλλον δεν την είχα ακούσει. Ευτυχώς που ο παπα-Νικηφόρος δεν με εμπόδιζε να επισκέπτομαι και να διδάσκομαι από αυτόν την Πατερική παράδοση».

Όλα τα ερωτήματά του, αλλά και όσα η απειρία του προκαλούσε, θα εύρισκαν τώρα απαντήσεις και ερμηνεία. Αυτό πραγματοποιήθηκε με την γνωριμία και τον σύνδεσμό του με τον Γέροντα Ιωσήφ. Πολύ σύντομα διδάχθηκε το νόημα του πνευματικού νόμου και την ευμέθοδο πάλη του αοράτου πολέμου, που του έγιναν ισόβια καθήκοντα και έπαθλα του ζήλου και της ευλαβείας του.

Μας έλεγε ότι είχε λογισμούς να φύγει από τον Γέροντά του, γιατί δεν βρήκε τίποτε πνευματικό. Ο Γέροντας Ιωσήφ τον συμβούλευσε να μην φύγει, αλλά να παραμείνει με ταπεινό φρόνημα και θα τον βοηθούσε αυτός πνευματικά. «Έβλεπε μέσα μου, όλο τον εαυτό μου. Με λεπτομέρεια μου ερμήνευε το τι θα μου συμβεί μέχρι τέλους της ζωής μου. Τώρα που τα βλέπω, καταλαβαίνω τι σημαίνει άνθρωπος του Θεού, τι σημαίνει άγιος».

Μια μέρα μετά την Λειτουργία τον κράτησε κοντά του και του είπε: «Ξέρω τους λογισμούς σου και όλη την κατάστασή σου. Μην φοβάσαι. Δεν θα σε αφήσω μόνο». Άρχισε να του ερμηνεύει περί πράξεως και θεωρίας, ειδικά δε τους καρπούς της νηπτικής εργασίας, που προκαλεί η εσωστρέφεια.

«Η θεία Χάρις που ήδη ενδημεί στην ψυχή σου θα αυξηθεί όπως Αυτή γνωρίζει και θα σου γίνεται 'τα πάντα εν πάσι'. Στις απότομες δυσκολίες θα μορφοποιείται σε εικόνες και σχήματα και θα σε βοηθεί. Θα σε ειρηνοποιεί στις ταραχές, θα σου ανοίγει τον νου να καταλαβαίνεις τα μυστήρια της θείας Προνοίας, που θα συναντάς».

Του όρισε ένα πρόγραμμα ως πρώτη αρχή. «Θα αρχίσεις να λες την ευχή 'Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με' για μία ώρα. Να το πεις όμως στον Γέροντά σου για να μην θεωρηθεί δικό σου θέλημα». Ο Γέροντάς του, απλός όπως ήταν, δεν κατάλαβε τι σημαίνει αυτό και δεν τον εμπόδισε.

Όταν ξαναπήγε για Λειτουργία, τον ρώτησε ο Γέροντας Ιωσήφ, αν κράτησε το πρόγραμμα. Αυτός απάντησε: «Γέροντα, με αυτήν την ευχή από τα μάτια μου τρέχουν ποτάμι τα δάκρυα και μέσα μου αισθάνομαι σαν αναβρασμό. Μια φωτιά καίει στην καρδιά μου για τον Χριστό».

Από τότε με την συμπαράσταση του Γέροντος Ιωσήφ άρχισε να μυείται στα μυστήρια της νηπτικής εργασίας. Αυτή η εργασία προκαλεί την κάθαρση της

καρδίας και τον θείο φωτισμό. Έτσι αναδείχθηκε αθωνικός φωστήρας για παρηγοριά μας στους τα «τέλη των αιώνων καταντήσαντας».

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού, “Ο χαρισματούχος υποτακτικός Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης”, από τη σειρά “Ψυχωφελή Βατοπαιδινά”, των εκδόσεων της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.